BRUNO DE SEGNI

Oberitalien, 1. Hälfte 14. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8454
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

quodcũq; fecerit hõ extra corpus est. qui aũt fornicatur in corpus suũ peccat. Vnde et hic dicit. qõd abhuiusemodi musas tua corrupta fuit. Quid ita ut libidinis estus tam idest carnẽ nam corrũpit. hui aũt multe sunt spẽs. Securo et musce duisorum generis fuisse referunt. Nõ quia granissimas dicit quãtũ hæc mutũ in hoĩbus crassẽ innotuit. hys et cũ muscis adulter. hys fornicator hys sodomita. hys cuiũcũq; libidinis operator stimulatõr uexat incedit prosequit et corrũpit. Hæc tamẽ musce nõ erãt in tua cessent ubi filij israel habitabãt. qm̃ sũt unum ieunijs uigilijs orationibus carnisq; macerationẽ omnem impetũ libidinis a se repellunt. Vocauitq; pharao moysen et aaron et ait eis. Ite sacrificate deo uõro in tua hac. Et ait moyses. Non potest ita fieri. Abhominationes enim egiptiorũ immolabimus domino deo uõro. Nõ si mactauerimus ea que colunt egiptij coram eis. nos lapidibus obruent. Abhominationes enim egiptiorũ immolabimus domino deo nostro. Nõ si mactauerimus deos egiptiorũ dicit. Et mirabilis uir prudentia qui coram ipso rege deos suos abhominationes appellat. Egiptij enim non solũ uiros et oues quas cis sed et alia multa prytenta adorabant. Nam trium dierũ pgem in solitudinẽ et sacrificabimus domino deo uõro sicut precepit nobis. Quid enim tria trium dierũ significet superius exposuimus. Dixitq; pharao Ego dimittam uos ut ueniatis ne longius abeatis. Rogate pro me. Considera pharao quid possit iustus et potentia tua. Non te a muscis defendẽ uales. Rogas pharam ut ipse pro te dominum roget qs a te et a populo tuo muscas repellat. Adhuc te iuga premit et ferre non potes. Quid si in serpentẽ uirga uertat. Quid si ignẽ de celo pluat. Noli ulterius indurare cor tuũ. noli amplius fallere filios dei. ne si forte pro te orare desierint peres tu et pplus tuus. Egressusq; moyses a pharaone orauit dominum et pereruit muscę. Ingrauatũ est cor pharaonis et noluit dimittere pplm. Quia enim pharao septies induratus ideo septies flagellatur. Seq.

Dixit dñs ad moysen. Vade dic pharaoni hec dicit dñs. Dimitte pplm meũ. Alioqn ecce manus mea sup agros tuos erit. et sup equos et asinas et camelos et boues et oues pestis ualde grauis. Fiet ergo dñs uerbũ hæc altera die mortuaq; sunt omnia aiantia egiptiorũ. De aiantib̃ uõ filiorũ israel nec unũ perijt. Quid enim p hæc que modo enumerata sunt nisi exterioretem flubam intelligimus? Quia cũ dñs repete peccatoribus aufert aut pharao est aut uindicta. Sic enim et iuto Job fecisse legitur. Ut tamẽ patienter gras agens dicebat Dñs dedit dñs abstulit. Vir et cũ ses in hæc quoq; dei miam cognoscebat qõd uõ se sed sua ferebat. Cum igitur in exterioribus homo flagellatur gras agat conuertat et penitet deiq; miam recognoscat. qui cũ tam miserecordi ad pniam uocat. Corrpit enim dñs omnem filiũ quẽ recipit. Et iuius hõ qui corrpit a dño non mduret ut pharao si cõfessus se peccasse uenia postulet ne forte usq; ad aiam undicta desenat. Vnde scptũ est Dñs custodit te ab omni malo custodiat aiam tuam dñs. Hæc est aũt quita plaga per quã in hys que possidet et nõ in se homo punit. Et ingrauatũ est cor pharaonis et non dimisit pplm.

Et dixit dñs ad moysen et aaron. Tollite plenas manus cineris de caminis. et spargat illũ moyses in celũ coram pharaone. Et pulus sup omnem tiam egipti. Fiunt enim in hominibus et in iumentis uulnera et uessice turgentes in uniuersa tia egipti. Faceũq; est ita. Nec poterant malefici stare coram moyse pp ulcera que in illis erãt.

Ecce iam nõ aiantia tantũ sed et ipi hoĩnes punitur. ut qui iuga non sentiunt saltem tormentis corrigantur. Quid enim per caminũ nisi afflictionẽ? Quid uõ p cinerem nisi pplm iam diuino afflictionis igne cremati? Cinis igitur de camino tollitur et in celũ spargitur qũ afflicti pplí preces in celo exaudiũtur. Et bñ qdẽ p manus moysi cinis in celũ spargitur quia xpi et scorum manibus omis pplís dño psentatur. Vulnera uõ quesice turgentes quas tu uidere horribile tpi intolerabile est fuga illa tormenta significat quibus nulla tormenta compari possit. Hæc aũt tormenta illos expectant qui obstinato corde usq; ad finẽ in sua malitia persenerant. Fiet aũt hæc plaga et in hominibus et in iumentis. quia et sapientes et insipientes et nobiles et ignobiles diuites et pauperes